

Publicerad 2013-01-09 19:27 av smultronbergen

Kors nedrivna

Beslutet det stora. Att ta det.

Hon skrattade åt sorgen. Sin egna.

Djupare än djupets botten.

så låg den till allmän beskådan

Gamarna väste i skyn. Korparna
samlade sig i väst,

De livets väktare hon fäst som
bilder på illusionens vägg

hånade med spelad omsorg

De satans människorna

Hon hade genomskådat dramat

Han skulle inte komma att älska

aldrig se eller känna.

Korset var tungt att bryta isär

Det bibliska ligger likt en hög av
pinnar

ojämnt brutna

Se mig skrek vansinnet

Ta mig

jag ska ge er livets match

ska bara vila lite. Gråta vid de
trösterika stammarna

Ge min sanning till er

Ljuset mörkret i min själ

av brutna stammar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten